

ÇOCUKLAR – GENÇLER ve YAŞLILAR ÜZERİNE

Üç çeyrek asrı aşan yaşlı biri olarak çocukluk , gençlik ve orta yaş dönemini çoktan geride bıraktım. Dolayısıyla ben ve yaşıtlarım çocuklar- gençler ve orta yaşlıların bildiklerini, biz yaşlılar biliyoruz da onlar benim ve yaşıtlarımın bildiklerini bilmiyorlar. Çünkü bizler çocukluk, gençlik ve orta yaş dönemini yaşayarak arkada bıraktık. Dolayısıyla bu yaşların problemlerini yaşayarak öğrendik ama onlar bizim yaşımızı yaşamadıklarından, biz yaşlıların , yaşadıkları marazları şeker, tansiyon, unutkanlık, fıtık ve diz ağrısı nedir bilmiyorlar.

Her yaşın kendine göre zevkleri, hoşlandıkları şeylerin yanında sosyalleşmeleri de farklıdır. Çocuklar topluca oynarlar, gençler gurup gurup gezerler, kendi aralarında yüksek sesle konuşurlar ve gülerler. Orta yaşlılar ikişer, üçer arkadaşlarla sakince konuşurlar ve gezerler. Ama yaşlılar çarşıda, sokakta, yalnızca gezerler, parklarda banklarda yalnızca otururlar. Çünkü şairin dediği gibi yaşıtlarımızla beraberce çıktığımız yolda, yıllar geçtikçe yalnızlaşırız.

Çocuk yaşlarında kızlar pembe, oğlan çocukları mavi renkleri severler. Gençler dikkat çekici renkleri tercih ederler. Yaşlılar ise genelde kahverengi, fütme ve siyah renkleri tercih ederler. Kısacası her yaştaki kişinin sosyalleşmesinin yanında sadece sevdiği farklı olan renkleri mi? Hayır. Her yaşın zevki de farklıdır. Mesela bir kız çocuğunun saçları anneleri tarafından özene bezene örük yapılır. Genç kızların saçları ise uzatılarak salınır, ya da at kuyruğu yapılır. Erkek çocukların ise saçları alaburus tıraşı yapılır veya yaptırılır. Yaşlılar saçları ile pek uğraşmazlar. Bayan yaşlılar bazen çember bağlarlar, ya da toka ile dağınık yumuşak bir topuz yapıverirler. Erkeklerin ise başlarında saç kalmadığından berber bile seçmezler nerde boş bir berber bulursa oturur tıraşlarını oluverirler. Gençler ise saçlarına çok önem verirler. Her önüne gelen berbere tıraş olmazlar.

Yaşıtlar arasında bilgi ve meraklarla birlikte ilgi alanları da farklıdır. Çocukların en büyük zevki yaşıtlarıyla oynamaktır. Çocukluğumuzda

plastik araba, plastik tabanca nedir bilmezdik. Oyuncaklarımızı kendimiz yapardık. Çelik çomak oyunlarına doyamazdık. Ama talimat hoca akşam ezanı “Allahüekber.” dediğinde, evde olmalı. O yüzden bazen dua ederdik, akşam geç olsun veya hoca ezanı unutsun diye. Ama şimdiki çocuklar bu zevkten mahrum. Zira onlar tablet ve bilgisayarın başında tek başına sanal oyunlarla, oyuncaklarla bu ihtiyacı gidermektedirler. Onun için günümüzün çocuklarında sosyalleşme oldukça zayıftır. Ne el öpmesini bilirler, ne de misafir karşılamasını, ne de evlerinde yapması gerekenleri yaparlar. Gençler ise çocuklardan farklı olarak hayal ve umutlarıyla, yaşlılar da hatıralarıyla yaşarlar. Umut ve hayal gençlerin en büyük enerjisidir. Hayali ve hedefi olmayan genç yaşlı bir deden farkı yoktur. Hatıralar da yaşlıların koltuk değnekleridir. İki genç bir araya geldiğinde mutlaka konuşmaları geleceğe yöneliktir. Ama iki yaşlı bir araya geldiğinde konuştukları ya evlatları, ya torunları veya ifa ettiği meslekleriyle ilgilidir.

Sonuç mu? Nasıl yaşanacağını bilirsek her yaş güzeldir. Nasıl mı? Bildiğiniz gibi direksiyonun başına geçtiğimizde Trafik kurallarını kim belirlediyse, onlara riayet etmeden aracımızı kullanmaya kalkarsak, ya paramızdan, ya malımızdan, ya da canımızdan oluruz. Hayata bizi başka bir canlı yerine, bize değer vererek, bizi insan olarak dünyaya getiren Rabbimiz de dünyada kazasız, belasız çoluk çocuğumuzla, dostlarımızla birlikte sağlıklı ve huzurlu olarak dünya cennetini yaşayabilmemiz için trafik kuralları gibi kurallar koymuş. Sağlıklı yaşayabilmemiz için içmemiz ve kullanmamız gereken alkol ve uyuşturucuyu, alın teriyle kazandığımız çoluk çocuğumuzun rızkını şans oyunu denen kumar oyunları ile kaybetmemizi, helalinden kurduğumuz temiz yuvamızı gayr-i meşru hayatla kirletmemiz, yalan dolanla itibarımızı kaybetmememiz vs. İnsanı, toplum içinde rezil rüsva eden davranışların tümü, Rabbimizin bizlere insanca yaşamamız için “YAPMA” dediği kuralları yaptığımız için başımıza geliyor. Adana’dan Ankara, İstanbul İzmir’e kadar seminerlerim dolayısıyla girip çıktığım cezaevlerinde demir parmaklıklar arasında betonarme duvarlar

arkasındaki koşuşları dolduranların %99 , dokuzu, Rabbimizin koyduğu kurallara uymadıkları için sevdiklerinden ayrı olarak oralarda iki cehennemden biri olan dünya cehenneminde ömür çürütüyorlar. Allah'ın yiyin, için, "YAPIN" dediklerini yapıp da oralara düşeni görmedim. Trafięe çıktığımızda kazasız , belasız seyri sefer için trafik kuralları ne ise, hayatta da rezil rüsva olmadan hesabını kitabını bilerek yaşamak da Allah'ın bizler için koyduğu hayat reğetesine uymakla mümkündür.

Şunu iyi bilelim ki Allah'ın bizim için " YAPMA " dediklerini yapanlar , bu dünyada üç şey kaybederler. 1- " İTİBAR" 2- " PARA" 3- " SAęLIK" kaybederler.

Sonuç mu? Kim neyi nasıl severse sevsin, neyi bilirse bilsin, ister fakir-fukara, isterse varlıklı olalım, istersek taç taht sahibi olalım, ister Allah'a, istersek taşa toprağa tapalım, içinde yaşadığımız dünyadan ayrılmanın endişesiyle yaşamayan yoktur. Fanilerin koyduğu trafik kuralları nasıl yararımıza ise ,la teşbih (benzetmek gibi olmasın) hem dünya, hem de ahret cennetini yaşamamanın temel kuralı da Rabbimizin koyduğu kurallara uymakla mümkündür. Akıl ve irade ile donatılan insana düşen ise sadece ve sadece "TERCİH" dir. www.kadirkeskin.net